

7.1 Verstemlozing ná *da*, *wa*, *a*, *meh*, *ni* en *goe*

Na de woorden *da* (dat), *wa* (wat), *a* (als), *meh* (met), *ni* (niet) en *goe* (goed) worden de medeklinkers d, g, v, z en zj verstemloosd tot [t], [ch], [f], [s] en [sh]. Zo wordt *da gij* (dat jij) uitgesproken als [da-CHij], en *ni veul* (niet veel) als [ni-Feul].

Om de lezer te helpen dit correct te lezen zullen we na een woord dat verstemlozing veroorzaakt een weglatingsteken noteren: we schrijven dus *da' gij* en *ni' veul*.

Na de woorden *da*, *wa*, *a*, *meh*, *ni* en *goe* worden de medeklinkers d, g, v, z en zj verstemloosd tot [t], [ch], [f], [s] en [sh]. Wanneer dat gebeurt noteren we een weglatingsteken achter het woord.

Een voorbeeld voor elk woord:

- ← *da' zoude wel wille!* [da-Soudë] (dat zou je wel willen!)
- ← *wa' denkte?* [wa-Ténktë] (wat denk je?)
- ← *a' gij nah is zou zwijge* [a-CHij] (als jij nou eens zou zwijgen)
- ← *meh' veul mÿjte* [mé-Feul] (met veel moeite)
- ← *da's ni' zjust* [ni-SHust] (dat is niet juist)
- ← *goe' gedaan!* [goe-CHëdaan] (goed gedaan)

Het is geen toeval dat al deze woorden, vergeleken met het Nederlands, hun eindklank verloren hebben. De verstemlozing die optreedt is eigenlijk een overblijfsel van deze verdwenen eindklanken, en het weglatingsteken is dus een toepasselijke manier om dat weer te geven.

Uiteraard hebben ook alle samengestelde woorden die eindigen op *da* of *wa*, zoals *ùmda* (omdat) en *vörwa* (waarom), deze zelfde eigenschap. Ze geldt ook voor enkele welbepaalde werkwoordvormen, zoals we in het deel over grammatica zullen bespreken (zie *Infinitief eindigt op vaste -n*, p. 110). Ook in deze gevallen noteren we een weglatingsteken wanneer verstemlozing optreedt.

- ← *ùmda' gij 't zeh* [ùmda-CHij] (omdat jij het bent)
- ← *vörwa' vraagde da?* [vörwa-Fraagdë] (waarom vraag je dat?)
- ← *da' doe' ziêr!* [da-Toe-Siêr] (dat doet pijn)
- ← *diê krij' van mij een lel* [krij-Fan] (die krijgt van mij een klap)